

Zbiór Orzeczeń

Sprawa T-556/22

**House Foods Group, Inc.
przeciwko
Wspólnotowemu Urzędowi Ochrony Odmian Roślin**

Wyrok Sądu (trzecia izba) z dnia 28 lutego 2024 r.

Odmiany roślin – Przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin w odniesieniu do odmiany SK20 – Niedopuszczalność odwołania do izby odwoławczej – Brak interesu prawnego – Artykuł 81 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2100/94

Skarga o stwierdzenie nieważności – Osoby fizyczne lub prawne – Interes prawny – Konieczność posiadania istniejącego i aktualnego interesu prawnego – Skarga mogąca przynieść korzyść skarżącemu – Odwołanie od decyzji o przyznaniu prawa do ochrony w odniesieniu do odmiany roślin – Odwołanie wniesione przez wnioskującego o prawo do ochrony dotyczące zmiany urzędowego opisu odmiany chronionej – Zmiana niemająca żadnego wpływu na zakres przyznanego prawa do ochrony – Brak interesu prawnego – Niedopuszczalność

(art. 263 akapit czwarty TFUE; rozporządzenie Rady nr 2100/94, motyw 11, art. 5 ust. 1, 2, 3, art. 7 ust. 1, art. 13 ust. 1, 2, art. 81 ust. 1)

(zob. pkt 24, 25, 33–40)

Streszczenie

W wyroku Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności wniesioną przez House Foods Group, Inc. na decyzję izby odwoławczej Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin (CPVO) (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”). Sąd uznał, że hodowca odmiany roślin nie ma interesu prawnego w stwierdzeniu nieważności decyzji CPVO, w której przyznano prawo do ochrony w odniesieniu do zgłoszonej odmiany, ze względu na to, że urzędowy opis tej odmiany nie zawiera dodatkowej właściwości, o dodanie której wniósł hodowca.

W 2017 r. strona skarżąca złożyła do CPVO wnioski o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin¹ w odniesieniu do odmiany cebuli SK20. W kwestionariuszu technicznym, dołączonym do wniosku, strona skarżąca odniosła się do „bardzo niewielkich ilości czynnika wywołującego łzawienie oraz kwasu pirogronowego” jako dodatkowej właściwości mogącej pomóc w stwierdzeniu odrębności odmiany SK20.

¹ Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin (Dz.U. 1994, L 227, s. 1).

W decyzji z dnia 3 maja 2021 r. CPVO przyznał prawo do ochrony w odniesieniu do zgłoszonej odmiany. Urzędowy opis odmiany SK20 nie zawierał jednak przedmiotowej dodatkowej właściwości, ponieważ CPVO uznał, że wynik badania technicznego² był jednoznaczny, co stwierdzono na podstawie ujętych w obowiązującym protokole technicznym właściwości badanych standardowo, i dlatego nie było konieczne uwzględnianie właściwości dodatkowej, o której objęcie badaniem technicznym wносиła strona skarżąca.

W zaskarżonej decyzji izba odwoławcza CPVO odrzuciła odwołanie, w którym strona skarżąca wniosła o zawarcie niewielkich ilości czynnika wywołującego łzawienie oraz kwasu pirogronowego w urzędowym opisie odmiany. Izba odwoławcza stwierdziła brak interesu prawnego u strony skarżącej, ponieważ strona ta nie zakwestionowała decyzji o przyznaniu wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin w odniesieniu do odmiany SK20.

Ocena Sądu

W celu ustosunkowania się do interesu prawnego strony skarżącej Sąd zbadał, czy zmiana opisu odmiany chronionej, załączonego do decyzji o przyznaniu prawa do ochrony, mogłaby przynieść stronie skarżącej korzyść.

Przede wszystkim Sąd wskazał, że przyznanie prawa do ochrony w odniesieniu do zgłoszonej odmiany nie wymaga kompleksowej oceny wszystkich właściwości tej odmiany, lecz jedynie tych, które przedstawiają pewne znaczenie dla jej zdolności do podlegania ochronie, a w szczególności jej odrębności³. W związku z tym badanie techniczne ma na celu wyłącznie ustalenie, czy zgłoszona odmiana jest wystarczająco odrębna, wyrównana i trwała w stosunku do innych odmian. Jego celem nie jest jednak ocena wszystkich właściwości zgłoszonej odmiany ani też użyteczność czy wartość rynkowa wspomnianych właściwości.

Poza tym urzędowy opis odmiany, sporządzony przez urząd badający, stanowi streszczenie uwag poczynionych podczas badania technicznego i oddaje jedynie niektóre specyficzne właściwości, wystarczające do wykazania odrębności odmiany.

Następnie Sąd przypomniał, że aby odmiana roślin podlegała ochronie, wystarczy, że odróżnia się co najmniej jedną właściwością wynikającą z jej genotypu⁴. Dlatego nawet w wypadku gdyby dodatkowa właściwość, o której uwzględnienie wносиła strona skarżąca, widniała w urzędowym opisie odmiany SK20, nie miałoby to żadnego wpływu na prawo do ochrony przyznane w odniesieniu do tej odmiany. Nowa odmiana, u której obecne byłyby te same niewielkie ilości czynnika wywołującego łzawienie oraz kwasu pirogronowego, mogłaby bowiem mimo to podlegać ochronie, gdyby przejawiała jedną lub większą liczbę innych właściwości odróżniających ją od odmiany zgłoszonej przez stronę skarżącą.

Wreszcie Sąd stwierdził, że uwzględnienie dodatkowej cechy w opisie odmiany chronionej nie może przynieść stronie skarżącej żadnej korzyści, ponieważ prawo do ochrony dotyczy samego materiału roślinnego, zdefiniowanego przez wszystkie właściwości wynikające z jego genotypu, niezależnie od tego, czy ujęto je w urzędowym opisie odmiany⁵.

² Badanie techniczne w rozumieniu art. 55 ust. 1 rozporządzenia nr 2100/94 ma na celu sprawdzenie, czy spełnione są warunki odrębności, wyrównania i trwałości.

³ Zobacz motyw jedenasty i art. 5 ust. 2 tiret pierwsze, a także art. 6–9 rozporządzenia nr 2100/94.

⁴ Zobacz art. 5 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia nr 2100/94 w związku z art. 7 ust. 1 tego rozporządzenia.

⁵ Zobacz art. 5 ust. 1, 2, 3 i art. 13 ust. 1, 2 rozporządzenia nr 2100/94.

Stwierdzając wobec tego, iż uwzględnienie dodatkowej właściwości w urzędowym opisie odmiany w niczym nie zmienia zakresu prawa do ochrony odmiany SK20, Sąd potwierdził, że izba odwoławcza słusznie stwierdziła brak interesu prawnego u strony skarżącej.